

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשיות נצבים - וילך תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

פרשת נצבים

אתם נצבים היום. (כט ט) נסמכה לפרשה דלעיל, ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו וכו'. ולא כתיב תצליחו, דעל ידי ברית מילה זוכה לשתי דברים דהיינו שמוסיף כח, כמו שכתוב (משלי ב) יצפון לישרים תושיה. ולכך, אברהם אבינו עליו השלום כל זמן שלא היה נימול לא היה יכול לעמוד בפני השכינה, ולכך נאמר באברהם אבינו עליו השלום, ויפול על פניו. שכל זמן שלא נימול לא היה יכול לעמוד, כי זהו מותר האדם מן הבהמה שהולך בקומה זקופה מחמת שיש לו שכל ויש להראש חשיבות, אבל רוח הבהמה יורד למטה, ועוד ערלת הלב להשכיל בתורה, וזהו שאמר הכתוב, ושמרתם את דברי הברית. ועל ידי כן תרויחו שתי דברים א. למען תשכילו. שתשכילו בתורה, וגם במילי דעלמא יהיה כל מעשיו בחזקת חכמה ובעצה טובה, ב. שיהיה לכם בריאות הגוף ותקומה, וזהו שאמר הכתוב, אתם נצבים וכו' לפני ה' וכו': (שערי צדק)

כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום לפני יי אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. (כט יד) היום לפני יי אלהינו ואת ראשי תיבות אליהו, כלומר במקום שישראל עושים ברית מילה שגימטריא פה, שם עומד אליהו הנביא הרמוז בראשי תיבות: (זכר דוד)

הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו. (כט כח) בגמ' (שבת קל) תניא ר"ש בן אלעזר אומר כל מצוה שמסרו ישראל עצמן עליהם למיתה בשעת גזירת המלכות כגון עכו"ם ומילה עדיין היא מוחזקת בידם וכל מצוה שלא מסרו ישראל עצמן וכו' כגון תפילין עדיין היא מרופה בידם וכו', שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזירה על ישראל שכל המניח תפילין על ראשו ינקרו את מוחו והיה אלישע מניח תפילין וכו' ורץ אחריו כיון שהגיע אצלו נטלן מראשו ואחזן בידו א"ל מה בידך אמר לו כנפי יונה, ופי' התוס' הרי שלא מסר עצמו לומר תפילין הן וכו', אולם במצות מילה הלכו בני ישראל במסירות נפש באתגליא ועושין משתה גדול עיי"ש בתוס' (ד"ה שש אנכי) ור' אליעזר במתניתין שאומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו בשבת מגולה וא"ר לוי לא אמרה ר"א אלא לחבובי מצוה עיי"ש, והיוצא לנו מכל זה שמצות מילה הוא דוקא באופן אתגליא והיינו מעליותן של ישראל

כי קרוב אליך הדבר מאד

בשבוע החולף יום חמישי י"ד אלול זכינו למול יהודים מבוגרים בעיר אודסה שבאוקראינה, אלכסנדר בגיל 39 עובד במדיה המקומית באוקראינה וראה את הפעילות היהודית במקום ומאד התרשם ורצה להיות חלק מהיהדות ובפרט שראה עד כמה היהודים מכל מקום בעולם דואגים אחד לשני ועוזרים בכל מה שצריכים, ואמר שאם זה היהדות הוא רוצה להיות חלק מהעם הנבחר, ונקרא שמו בישראל – חיים אלכסנדר.

וכמו כן זכינו למול בחור בגיל 21 ונקרא שמו בישראל – יעקב!!! בתחילת השבוע שמע על ענין חודש אלול וקבלת מלכות שמים, ומשפט בראש השנה, ואפשר לקבל החלטות טובות ושיהיה שנה טובה, לכן החליט שרוצה לקיים את מצות הברית שהיא הראשונה בתורה והתחנן שנבוא מיד לפני שיתחרט, אביו (שעדיין לא שומר תורה ומצוות) הגיע עם בנו היותר מבוגר מהנימול, וכיבד את בנו הגדול בסנדקאות של אחיו הקטן, בברית היה האב שמח ומאושר ובוכה מרוב התרגשות שבנו מקיים את מצוות הברית, וניכר עליו קירבת אלהים שאדם זוכה כשעושה ברית לבנו, והוסיף שזה היום המאושר בחייו, והנה לנו עוד פירוש על הפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאד" שמצות הברית מקרבת את האדם להשם יתברך.

בברכת שנזכה להיות תמיד קרובים אל ה' ולקיים את המצוות בשמחה.

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וגדלותן, שאפילו בשעת הסכנה בגזירת המלכות אין מסתירין מצוה זו ועל פי זה יש לפרש והנגלות. רומז למצות מילה כאשר בארנו שעושין אותו באתגליא, לנו ולבנינו יש לומר על פי מה דאיתא בשם הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זצ"ל על מה שאומרים הרחמן בברהמ"ז מיום השמיני והלאה ירצה דמו, פירוש דם מילה של האב, שכל ההוכחה לקבלת המצוה שלו הוא בשעה שמל את בנו עכדה"ק, וזהו לנו ולבנינו. בבת אחת עד עולם שלמצות מילה יש קיום ותוקף עד עולם ומוחזקת מצות מילה בידם כנ"ל, וזהו שמסיים לעשות את כל דברי התורה הזאת. שהרי מצות מילה שקולה כנגד כל מצות שבתורה וא"ש: (עטרת דוד)

כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא. (ל יא) יובן בסיעתא דשמיא לפרש כי ידוע (שמות רבה כג) שהמילה נקראת זאת, גם ידוע מה שכתב העוללות אפרים (אות שצ"ה) כי יש ג' דברים שחסרונון הוא יתרונון הפך הטבע, והאחד הוא המילה שכריתת הערלה שמחסרים אותה מן האבר היא סיבה ליתרון ולריבוי, גם עוד הנה תמצא שכל המצות לא יתחייב האדם לעשות לבנו כי אם עד שיגדל אבל מצות המילה היא איננה רחוקה אלא תכף אחר שמונת ימים צריך לקיים בו מצות מילה, וז"ש כי המצוה הזאת. היא מצות המילה שנקראת זאת, אשר אנכי מצוה לא נפלאה היא ממך. לשון חסרון כמו לא נופל אנכי מכס רצה לומר אל תחשוב שזאת המצוה היא מחסרת ממך כלום כי כריתת הערלה ליתרון תחשב לך ולא לחסרון וקודם הסרת הערלה היתה נחשב חסר ועתה בהסרת הערלה נעשית שלם, וגם עוד היא יקרה וחביבה ביותר כי לא רחוקה היא. כי היא שייכת באדם קודם כל מצוה, כי אפילו מי שהוא בכור פדיונו הוא אחר שלושים אבל מצות המילה היא קרובה מאד שהיא לשמנה ימים ודו"ק: (מלאך הברית)

לא בשמים. יתבאר על פי מה שכתב א"ז זללה"ה בייטב לב (פרשת אמור) לפרש הכתוב (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. שדרשוהו חז"ל (מגילה טז): על מצות מילה, דהנה כתיב, לא בשמים הוא וגוי' כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו. והענין כי התורה היא שס"ה מצוות לא תעשה ורמ"ח מצוות עשה, ותחילה צריך להיות סור מרע הרחק כמטחוי קשת לבלי לנגוע בקצהו כי יטמא ומטמטם לבו לבלי להבין הנוגע בו ולהשכיל דרך ה' לעשות צדקה ומשפט ומישרים ואחר כך עשה טוב תורה ומצוות ומעשים טובים, ועל כן למי שעדיין לא גירש מתוכו חלק הרע הרי הוא מסמא עיניו ונדמה לו כי דרך הקודש הוא בשמים או מעבר לים אבל התורה מדברת על לב שסר מרע אז בעיניו יראה ובלבבו יבין כי קרוב הדבר מאד, והנה שורש מצות מילה מבואר בספרים הקדושים (מורה נבוכים ח"ג פמ"ט) להסיר כח הרע ולהחלישו, וזה שאמר שש אנכי על אמרתך זה מילה, כמוצא שלל רב. פי' שבלא יגיעה ועמל יבא לקיום המצוות כי על ידי שהוא סר מרע נקל לו להיות עושה טוב כי קרוב אליו הדבר לעשותו עכ"ד וזהו כוונת המדרש (פרשת תזריע) תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ. תן חלק לשבעה אלו שבעת ימי נדה וגם לשמונה אלו שמונת ימי מילה, אם שמרת ימי נדה אני נותן לך בן ואת מולו לשמונה ימים כי מאחר שקיים אזוהרת סור מרע ופירש מן העבירה בשמירת ימי נדה מעתה בניקל יעלה לו לשמור לעשות ולקיים את כל התורה והמצוות ולכן בא בשכרו דווקא במצות מילה, כי מצוה זו היא המסייעת לו לאדם להגיע לידי עשה טוב בקיום המצוות ועל זה מסיים הכתוב כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ כי באם יתרחק האדם מן הרע כמטחוי קשת שוב לא יחשב בעיניו קיום התורה והמצוות כדבר רע וקשה מלהשיג חלילה אלא אדרבה כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: (ברך משה תזריע)

מי יעלה לנו השמימה. הרי מילה בראשי תיבות, רמז שבזכות מילה עלה משה לשמים לקבל התורה: (דעת זקנים מבעלי התוספות)

הבעל הטורים ציין את הראשי וסופי תיבות והוסיף לומר שאינו יכול לעלות השמים אצל ה' אם לא שיהא נימול, וכן (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. שנאמר על המילה. והכוונה על פי הזוהר, כשאתה תם חלקך עם ה'. רצה לומר כאשר מהול, ולכן בברכת המזון בסעודת הברית מוסיפים פזמון הרחמן הוא יברך רך הנימול...ויזכה לראות פני השכינה. שעכשיו אחר שנימול יזכה להשראת השכינה:

מי יעלה לנו השמימה. בראשי תיבות מילה, ובסופי תיבות ה', ואמצע התיבות יעלה בגימטריא ישראל: (רבינו אפרים על התורה פרשת לך לך)

מי יעלה לנו השמימה. דורשי רשומות אומרים מי יעלה לנו השמימה ראשי תיבות מילה וצריך להבין כוונתם נראה לי דכתיב, דרכיה דרכי נועם. וכל מצוות ה' אינם מתנגדים לטבע האדם ואין בהם מדת אכזריות, חוץ ממצות מילה, שקשה על האב למול את בנו הרך ורחמנותו עליו, וזה נגד הטבע קצת, אבל ה' עוזר לאב לקיים המצוה בתמימות, כדאמרו (בראשית רבה מט) וכוונת עמו. שעמד לימינו לעוזרו, וזה כוונת הפסוק, לא בשמים היא. שאין התורה נגד טבע בני אדם וקרובה לעשות, לאמר מי יעלה לנו השמימה. ראשי תיבות מילה, אפילו מצות מילה שקשה ביותר מכל מצות, מכל מקום, קרוב אליך מאוד. כי אם יזמין עצמו לכך, הקדוש ברוך הוא עוזרו, וקל להבין: (כתב סופר)

השפת אמת כתב על זה שעל ידי המילה זוכה לתורה, וכן נרמז גם בהמשך הכתוב, ולא מעבר לים היא. שעל ידי המילה אין התורה מעבר לים, לפי שעל ידה זכו ישראל לעבור את הים:

מי יעלה לנו השמימה וגו'. הנה איתא בספח"ק ראשי בשמים (מהרה"ק ר' ישעיה מושקאט זצ"ל פרשת שמות) שמוהל שהוא צדיק אמת רואה שם הויה לפניו בשעת המילה עכ"ד, ובזה יובן מ"ש בתיקונים (תיקונים ב) מי יעלה לנו השמימה. ר"ת מילה וס"ת שם הויה, וזהו הקשר שיש בין מילה לבין שם הויה שהמוהל שהוא צדיק רואה שם הויה בשעה שהוא מל: (חיים לכל חי)

ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר. (ל יג) הוא לאמר מי יעבר, ראשי תיבות מילה, רמז אבל הנימולים עברו מעבר לים, לגזור ים סוף לגזרים: (טהרת יום טוב)

פרשת וילך

לראות את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת. (לא יא) אמרתי כי טעם זו המצוה של המילה היא לזכות להראות את פני ה' אלהיך. כי הקדוש ברוך הוא משרה שכינתו במקום שמקיימין מצוה זו, ואם תאמר איך אפשר כי הקדוש ברוך הוא עצמו מתראה בעת המילה ולא כן בקיום שאר המצוות, לזה אמרתי פני ה' אלהיך. ירצה אל תתמה על זה כי דע כי כל מעייניו יתברך וכל מגמת פניו אינו רק לראות ולהסתכל באיזו מקום יבחר לשרות שכינתו בו וכראותו הילד הקטן הזה מצטער כל כך על קיום זו המצוה משרה שם שכינתו ובוחר בו, וכיון שכן הוא כי הקדוש ברוך הוא נמצא ומתראה שם ראוי שכל ישראל אשר בעיר הזאת של מקום המילה ימצאו שם כנזכר בפרקי ר' אליעזר, ואם כן ראוי הוא כי בבוא כל ישראל לראות את פני ה'. והוא לפי שהמקום הזה של הנימול בו בחר ה' ראוי שגם נלווה ונחבר עם המצוה הזו את דרוש התורה הזו וזה שאמר תקרא את התורה הזאת: (עץ הדעת טוב לר' חיים ויטאל)

ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו. וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. (לא טז יז) אמר רבי אחא, יום אחד היה חרון אפו של הקדוש ברוך הוא, אילו עשו תשובה פושרו, אמר רבי תנחומא פיס פיא אינון עבדין ואנא עבדת אינון עבדין ועזבני והפר את בריתי. ואנא עבדת ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכול... ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. אילו הוה בגבי לא הוה אתא לי אילו הוה בגובי לא גלית וציון אומרת עזבני שכחני (ישעיה מט יד) ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני. (פסיקתא דרב כהנא פסקא יז ד) ויש לבאר על פי המדרש (איכה רבה א כ) אמר רב עוקבא, בליל תשעה באב נכנס אברהם אבינו לבית קדשי הקדשים אחזו הקדוש ברוך הוא בידו והוה מטייל בו ארוכות וקצרות, אמר לו הקדוש ברוך הוא (ירמיה יא) מה לידידי בביתי. אמר לו רבוני, בני היכן הם, אמר לו חטאו והגליתים לבין האומות, אמר לו לא היו בהן צדיקים, אמר לו עשותה המזמתה, אמר לו היה לך להסתכל בטובים שבהם, אמר לו סוגיהון בישין, דכתיב עשותה המזמתה הרבים. אמר לו היה לך להביט לברית מילה שבבשרם, אמר לו חייך, כפרו בה, שנאמר (שם) ובשר קדש יעברו מעליך. ולא מצינו שענה לו אברהם אבינו על זה, ופירוש שכיון שלא נימולים לכן אין ה' בקרבי ואינו מצילם: **בביאור המדרש קשיא** איך סלקא דעתיה דמצוה אחת בלבד תגין עליהם אע"פ שעברו על כל המצוות כולם. ונ"ל בס"ד טעם שתועיל מצוה כנגד הכל מפני שהיא קבועה בגוף האדם, וכל הקבוע כמחצה על מחצה דמי, והשיב לו ובשר קודש יעברו מעליך. שהפרו ברית ואין למצוה זו קבע בבשרם כדי שתאמר כל הקבוע כמחצה על מחצה: (בניהו בן יהוידע מנחות כג)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

הרב יהודה ליווא ב"ר בצלאל זצ"ל המהר"ל מפראג.	יום שני י"ח אלול
רבי עבדאללה סומך זצ"ל.	
הרב יעקב מאורליאנס תלמיד הרבינו תם הי"ד.	יום שלישי י"ט אלול
הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל מייסד וראש ישיבת פונוביז'.	יום רביעי כ' אלול
הרב אליהו לופיאן זצ"ל משגיח ישיבת כנסת חזקיהו ומחבר הספר לב אליהו.	
הרב משה אריה פריינד זצ"ל גאב"ד ירושלים.	
הרב יונתן אייבשיץ זצ"ל מחבר ספרי יערות דבש כרתי ופלתי ועוד.	יום חמישי כ"א אלול
הרב יעקב ב"ר משה הלוי מולין סג"ל זצ"ל (מהרי"ל).	יום שישי כ"ב אלול
הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע.	שבת קודש כ"ג אלול
הרה"ק ר' משה בצלאל אלטר הי"ד בן השפת אמת זי"ע.	

סיפורי צדיקים ליומא דהילולא שבוע זה

בזכות תפילה מעומק הלב: רבי אורי מסטרעליסק זצוק"ל סיפר פעם אחת בזה הלשון, כידוע היה אבי ז"ל בעל עגלה ואחר כך חייט עני ודר בכפר, באותו כפר לא היו עשרה יהודים ולא נמצא שם מנין לשום דבר שבקדושה, כשנולדתי והוצרך אבי להכניס אותי בביתו של אברהם אבינו, היה אז בעניות שאין לשער, לא היה לו כלום להכין לסעודת הברית וגם לא יכול היה לשכור עשרה אנשים מהעיר הסמוכה שיבואו אל הכפר על ברית כמנהג הכפרים אז, מובן כי היה בצער מאוד על זה ולא ידע לשית עצה בנפשו, כבוא יום הברית הלך על הדרך שבין הכפר להעיר הסמוכה לראות אולי יש עובר אורח שיצטרף למנין אבל לא ראה שום יהודי, חלפו השעות וכבר היה חצות היום ועוד לא היה מנין עשרה, התחיל אבי לבכות ולבקש מהשם יתברך שיזמין לו יהודים אחדים בכדי שיוכל לקיים את המצוה הגדולה ההיא כדת, עודנו עומד בבקשתו והוא רואה מרחוק עגלה נוסעת ומתקרבת אליו, מיד הכיר כי הנוסעים המה יהודים וגם המה הנוסעים ראוהו כשהוא עומד ובוכה, התקרבו אליו יותר ושאלוהו יהודי מדוע אתה בוכה, השיב להם הנה בן נולד לי והיום עלי להכניסו בביתו של אברהם אבינו ופה בכפר אין עשרה מבני ישראל וגם אין לי כלום לצרכי סעודה, מיד אמרו לו אל תדאג אנחנו מחותננים נוסעים מחתונה ויש אתנו כל מיני מתיקה וגם יין שרף לרוב, בתוכינו יש גם רב וגם יודע גון, ובכן ניסע אצלך ונביא את בנך בביתו של אברהם אבינו, וגם נעשה סעודת ברית כיד המלך, וסיים מרן רבינו הקדוש זי"ע שהסנדק היה אברהם אבינו, הרב היה משה רבינו, היודע גון היה דוד המלך עליו השלום בכבודם ובעצמם: (אמרי קודש השלם)

האם בגלל שאין כסף לא נעשה ברית: ר' אורי מסטרעליסק היה דר בעיר לעמברג, ומקום דירתו היה במרתף צר וקטן והיה עני ואביון מדוכא רחמנא ליצלן, ופרנסתו היה שאשתו הצדקת היתה מוכרת בלויי הסחבות על השוק והוא ישב תמיד בבית המדרש ועסק בתורה ובעבודת השם יתברך בהתלהבות נפלאה כידוע דרכו בקודש, אולם היה כל כך בהצנע לכת עד ששום איש לא ידע ממנו ומהתנהגותו בקדושה וטהרה מאומה, ויהי פעם אחת נולד לו בן זכר וכיבד במצות סנדקאות את הגביר המפורסם הרב החסיד ר' ליב דיממעליס זצ"ל משום שהיה גיסו של רבינו הקדוש הרבי מלובלין זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא, והברית מילה היה בבית המדרש כנהוג, ואחר הברית מילה הלכו האנשים הקרואים בעלי מצוה לבית הבעל הבית הרה"ק ר' אורי לאכול שם סעודת מצוה כנהוג, וכבואם לדירתו בהמרתף וישבו שם על השולחן והמתינו עד שיערכו על השולחן לאכול ולשתות כנהוג, אולם להרב ר' אורי אין כלום בביתו ולא היה לו שום דבר ליתן לפניו, אבל לא היה להרב שום עגמת נפש מדבר הזה רק הלך על הרצפה אחת הנה ואחת הנה בדביקות נפלא להשם יתברך כדרכו בקודש, אולם אשתו היולדת היתה בוכה ואנחה מרוב הבושה אשר אין לה מה ליתן לפני האנשים הנכבדים הקרואים כמנהג אצל כל ישראל, וכשמעו האנחות והבכיות היוצאות מקירות לב אשתו היולדת ענה ואמר בפנים שוחקות ובלב שמח כדברים האלה, נא אז אורי האט ניט וואס מכבד צי זיין דעהם עולם זאל אורי ניט דאס קינד מאכין פאר איין יהודי, דבריו הקדושים האלו היוצאים מפיו החוצב להבות עשו רושם בלב כל הקרואים עד שנתפעלו כולם מגודל התמימות והצדקות שלזה, ושלחו תיכף אחר יין שרף ומשקאות ומעדנים ואכלו שמה סעודת מצוה בשמחה וטוב לב כנהוג: (התגלות הצדיקים)

לא ויתר על הסנדקאות: יהודי נאמן מתושבי עיר הקודש ירושלים ת"ו כיבד את מרן הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זצוק"ל בסנדקאות בברית מילה שערך לבנו, והרב הצדיק סבר וקיבל, והנה יומיים לפני הברית עלה אבי הבן שוב אל ביתו של הגאב"ד, וביקש מאד להתנצל על בקשתו לסגת מן ההזמנה... היות ואיש אחד הציע לו חמשת אלפים דולר (\$5000) תמורת הסנדקאות, והיות והוא נצרך מאד לממון זה, לכן מבקש הוא מהרב לוותר על הסנדקאות, אמר לו הרמ"א, על מצוות אין ביכולתי לוותר, ואכן ערך הגרמ"א את הסנדקאות בדחילו ורחימו, ופניו נהירו בנהירו עילאה, והיה בשמחה גדולה כל אותה הברית, והנה לאחר שנסתיימה הברית וכבר עלה הגאב"ד לביתו נאווה קודש, שלח את המשמש לקרוא אליו את בעל הברית, כשהגיע אבי הבן העניק לו הרב לתוך ידו חמשת אלפים דולר (\$5000) טבין ותקילין, בהטעימו שאין זה בשכרה של מצוה, שאי אפשר לשער שכר מצוה גדולה זו, רק כדי שלא יחוש שהפסיד כאן כסף... כי בעל השמחה צריך להיות בשמחה! ובדווקא קרא לו לאחר הברית, כדי שיעשה המצוה כראוי לשם שמים, ולא בשביל הרווחת הממון חלילה, ורק אחר כך העניק לו מענק לידה ללא קשר לקיום המצוה. (י"טב הזכרונות"י, מרן הגאב"ד הגרמ"א זצוק"ל)

טבילה במקוה חמה לסנדק: רבינו הרה"ק אברהם יהושע מנאסויד זי"ע היה מקפיד דביום שהיה סנדק לטבול במקוה חמה ופעם אחד היה רבינו סנדק בברית מילה בעיר הוניאד יצ"ו ואחר תפלת שחרית נעלם רבינו והבינו שמסתמא הלך למקוה והמתינו עד בוש ועבר כמו שעה ומחצה והלכו להמקוה שהיה שם בחצר הבית המדרש לראות מה נעשה אבל לפלא שלא מצאו אותו שם, וביני לביני בא רבינו להבית המדרש ועל השאלה היכן היה, ענה להם כי שמע שהמקוה בקצה העיר שהיה שם עוד מקוה הוחס באותו יום ובמהר"ל כתב שהסנדק ירחץ בחמין קודם המילה, והמקוה שהיה בחצר הביהמ"ד היה מים קרים וממילא הלך לשם לטבול קודם הברית. כל כך היה נזהר על כל הלכה ומנהג במסירות נפש ממש: (גדולת יהושע)

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בהדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציתכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות